ది కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్‌ట్యాక్స్, బొంబాయి

వర్సెస్

1961
ఫిబ్రవరి 21

ఎం/ఎస్. ఫిల్మిస్తాన్ లిమిటెడ్.

(జె.ఎల్. కపూర్, ఎమ్ హిదయతుల్లాహ్ మరియు జె.సి. షా, న్యాయమూర్తులు.)

ఆదాయపు పన్ను —పన్ను చెల్లించడంలో విఫలమైనందుకు జరిమానా — గడువులోపు అప్పీల్ చేయండి— పరిమితి వ్యవధి తర్వాత చెల్లించాల్సిన పన్ను— నిషేధించబడితే అప్పీల్ చేయండి— భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం , 1922 (II/1922), ss. 30, ఉప-ss. (1) మరియు (2), 46(1).

ఆదాయపు పన్ను వాయిదాను చెల్లించడంలో విఫలమైనందుకు భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 46 (1) కింద జరిమానా విధిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా , అప్పీల్ కు ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది. అప్పీల్ యొక్క మెమోరాండం పరిమితి వ్యవధిలో సమర్పించబడినప్పటికీ , అప్పీల్ సమర్పించడానికి నిర్దేశించిన పరిమితి గడువు ముగిసిన తర్వాత పన్ను చెల్లించబడింది.

భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 30 (2) లోని నిబంధనలో "ఎలాంటి అప్పీల్ ఉండకూడదు" అనే వ్యక్తీకరణ అంటే పన్ను చెల్లించే వరకు అప్పీలును సరిగ్గా దాఖలు చేయలేమని , అప్పీల్ మెమోరాండం సమర్పించరాదని కాదు.

చట్టం యొక్క ఉప-సెక్షన్ (2) తో చదివిన సెక్షన్ 30, ఉప-సెక్షన్ (1) యొక్క నిబంధన ప్రభావం ఏమిటంటే , బకాయి పన్ను చెల్లించిన తేదీన , అప్పీల్ దాఖలు చేయబడినట్లు పరిగణించబడుతుంది మరియు ఆలస్యానికి క్షమాపణ కోసం తగిన కారణం ఉందా లేదా అనే ప్రశ్నను నిర్ణయించాల్సి ఉంటుంది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 451/1960.

1957 యొక్క ఐ.టి.ఆర్. నంబర్ 8 లో బొంబాయి హైకోర్టు సెప్టెంబరు 18, 1957 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్.

అప్పీలుదారు తరపున కె.ఎన్. రాజగోపాల్ శాస్త్రి మరియు డి. గుప్తా.

ప్రతివాది తరపున బిషన్ నారాయణ్ , ఎస్.ఎన్. ఆండ్లీ, జె.బి. దాదాచాంజీ, రామేశ్వర్ నాథ్ మరియు పి.ఎల్. వోహ్రా.

1961 ఫిబ్రవరి 21. తీర్పు రాసి వెలువరించినవారు గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి **కపూర్**:- ఇది భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం(ఇకపై "చట్టం" అని పిలుస్తారు) లోని సెక్షన్ 66ఎ (2) కింద బొంబాయి హైకోర్టు యొక్క సర్టిఫికెట్ ప్రకారం చేసిన అప్పీల్. 1949-50 నిర్ధారణ సంవత్సరానికి ప్రతివాది 1,80,646/14/- ఆదాయపు పన్ను మరియు అదనపు పన్నుగా జూన్ 2,1954 న అంచనా వేయబడింది. 1954 జూలై 17న లేదా అంతకు ముందు ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించమని ప్రతివాదికి చట్టంలోని సెక్షన్ 29 కింద డిమాండ్ నోటీసు జారీ చేయబడింది. అతని దరఖాస్తుపై ప్రతివాది వాయిదాల ద్వారా చెల్లించడానికి అనుమతించబడ్డాడు. చివరి విడతగా రూ.30,646/14/- మార్చి 20, 1955న లేదా అంతకు ముందు చెల్లించాలి. ఈ వాయిదాల చెల్లింపులో లోపం ఉన్నందున ఆదాయపు పన్ను అధికారి మార్చి 31, 1955 న చట్టంలోని సెక్షన్ 46 (1) కింద రూ. 3,000/- జరిమానా విధించారు. ఏప్రిల్ 20, 1955న ప్రతివాది అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్‌కి అప్పీల్ దాఖలు చేశారు , కానీ ఆ తేదీకి చివరి వాయిదా చెల్లించలేదు మరియు అది మే 16, 1955న చెల్లించబడింది. పన్ను యొక్క చివరి వాయిదా చెల్లించనందున అప్పీల్ సమర్థవంతమైనది కాదని ఆదాయపు పన్ను అధికారి అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ముందు ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తారు. దీన్ని అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ సమర్థించారు. ఈ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ప్రతివాది ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్కు అప్పీల్ చేసాడు, ఇది అప్పీల్ చేసే హక్కును చట్టం యొక్క సెక్షన్ 30 (1) ద్వారా ప్రధానం చేయబడిందని మరియు చట్టం యొక్క సెక్షన్ 30 (2) ద్వారా తీసివేయబడదని , పరిహారం మాత్రమే నిషేధించబడిందని పేర్కొన్నారు. హక్కును నాశనం చేయనందున, మదింపుదారు పన్ను బకాయిలను చెల్లించిన వెంటనే అప్పీల్ మంచి అప్పీల్‌గా మారిందని మరియు మే 16, 1955న చెల్లింపు యొక్క ఏకైక ప్రభావం ఏమిటంటే , అప్పీల్‌కు అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ముందు ఆ తేదీన ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడినట్లు పరిగణించబడుతుంది. మరియు అది సమయం పొడిగింపు మరియు జాప్యానికి క్షమాపణ కోసం తగిన కేసు కాదా అని అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ నిర్ణయించవలసి ఉంటుంది. అందువల్ల ధర్మాసనం అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ను చట్టానికి అనుగుణంగా అప్పీల్ను పరిష్కరించాలని

ఆదేశించింది. మా ముందు అప్పీలుదారు అయిన ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ సూచన మేరకు , ట్రిబ్యునల్ ఈ క్రింది చట్టపరమైన ప్రశ్నను హైకోర్టుకు పేర్కొంది :-

"అ ప్పీల్లేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ముందు 20 ఏప్రిల్ , 1955న దాఖలు చేసిన అప్పీలు పరిమితి మరియు అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ద్వారా నిరోధించబడినప్పటికీ సరైన మరియు పూర్తి అప్పీల్‌గా మారిందా, ఆలస్యం యొక్క క్షమాపణ ప్రశ్నను నిర్ణయించి ఉండాలా?"

హైకోర్టు ఈ ప్రశ్నకు సానుకూలంగా సమాధానం ఇచ్చింది . ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ అప్పీల్ చేశారు.

చట్టంలోని సెక్షన్ 30 కింద మదింపులకు వ్యతిరేకంగా అప్పీళ్లు అందించబడతాయి. పన్నుల చెల్లింపుకు సంబంధించి సెక్షన్ 30 (1) లో ఈ క్రింది పదాలలో ఒక నిబంధన ఉంది:-

“పన్ను చెల్లించనంత వరకు , సెక్షన్ 46 లోని సబ్ సెక్షన్ (1) కింద ఒక ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ఏ అప్పీలు ఉండకూడదు.”

పార్టీల మధ్య వివాదం " ఎలాంటి అప్పీల్ ఉండకూడదు " అనే పదాల చుట్టూ తిరుగుతుంది. మా ముందు లేవనెత్తిన వాదన ఏమిటంటే , ఈ మాటల అర్థం పన్ను చెల్లించే వరకు అప్పీల్ చేసే హక్కు లేదని, అందువల్ల పన్ను చెల్లించకపోతే అప్పీలు మెమోరాండం దాఖలు చేయలేమని మరియు దాఖలు చేస్తే అది కేవలం వ్యర్థ కాగితం అని అర్థం. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , నిబంధనలోని " ఎలాంటి అప్పీల్ ఉండకూడదు " అనే పదాల అర్థం ఏ అప్పీల్ మెమోరాండంను సమర్పించలేమని కాదు. దీని అర్థం ఏమిటంటే, పన్ను చెల్లించబడే వరకు అప్పీల్ సరిగ్గా దాఖలు చేయబడదు. ఉదాహరణకు, 20 వ రోజున అప్పీల్ మెమోరాండం దాఖలు చేయబడితే, అంటే పరిమితి గడువు ముగియడానికి 10 రోజుల ముందు మరియు మిగిలిన 10 రోజుల్లోపు పన్ను చెల్లించబడితే, అప్పీల్ సరైన అప్పీల్ అవుతుంది; ఇది గడువులోపు ఉంటుంది మరియు పరిమితి గురించి ఎటువంటి ప్రశ్న తలెత్తదు కానీ పరిమితి గడువు ముగిసిన తర్వాత పన్ను చెల్లించినట్లయితే , అప్పీల్ యొక్క మెమోరాండం ముందుగా సమర్పించినప్పటికీ పన్ను చెల్లించిన రోజున అది దాఖలు చేయబడినట్లు భావించబడుతుంది. ఆలస్యాన్ని క్షమించడానికి తగిన కారణం ఉందా మరియు ట్రిబ్యునల్ ఆదేశించినది సరిగ్గా అదేనా మరియు మా అభిప్రాయం ప్రకారం చట్టం యొక్క సెక్షన్ 30 యొక్క ఉప-సెక్షన్ (2) తో చదివిన సెక్షన్ 30 (1) యొక్క నిబంధన ప్రభావం అని నిర్ణయించాల్సి ఉంటుంది. కాబట్టి హైకోర్టు

సూచించిన రెండు కేసులను , అంటే వెంకటగిరికి చెందిన రాజా వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ మరియు కామ్దార్ బ్రదర్స్ వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ ను ప్రస్తావించడం అనవసరం.

అప్పీల్ బలవంతం లేకుండా ఉంది మరియు అందువల్ల ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.